

ADOPCE DĚŠTĚ • HOMOSEXUÁLY

ÁĚtvrtek, 25 prosinec 2008

Hodně se o tom dnes mluví - homosexuálové, lesbičky, registrované partnerství, adopce dětí homosexuálními a lesbickými páry. Je to složitá věc, i když by mohla být zdánlivě velmi jednoduchá. V Česku stejně, jako tomu u nás je v zatím nejmezi deseti zemích severní Ameriky a Evropské unie, kde je soužití párů v registrovaném partnerství s adoptivními dětmi běžné a bez většiny pobouření.

Hlavní argument "proti" říká, že se tím destabilizuje a ničí tradiční rodina. Argument hodný alespoň zamyšlení: Jak se rodina naopak rozvede a ostudnými soudními tahanicemi kolem nich, na nichž vydávají pouze advokáti? Rodiče se rozvedou, hádají se o děti, které musí slyšet z obou stran jen právní pomluvy a nenávisti, trináct dní u jednoho z rodičů, dalších trináct dní u druhého. Děti a jejich rodiče musejí trpět, když jejich partneři neplatí alimenty a unáší si navzájem děti do ciziny. Je to pro děti psychicky lepší, než kdyby šly ve společném registrovaném partnerství? Až by se styděly před spolužáky a byly v jistém ohrožení, že se z nich stanou také gayové a lesbičky? A to se děti z heterosexuálních rodin nestydí, když slyší, jak si jejich otec a matka vyprávějí na veřejnosti své milostné aféry, jak se opíjejí, donáší na sebe a vzájemně se dopouštějí domácího násilí? V Česku je ročně uzavřeno na 50 tisíc manželství - přitom sátek lidí, na stejný počet občanů připadají téměř rozvody. O ten počet šlo loni na 31 300 párů... Každoročně se u nás se rozchodem nebo rozvodem svých rodičů 30 až 40 tisíc nezletilých dětí. A to není jenom o rodinách alkoholiků a kriminálků a drogově závislých... Rozvádějí se i páry gayů a lesbiček. Do registrovaného partnerství u nás vstoupilo na přelomu párů, téměř z nich se "rozvedly"... A mezitím dětské domovy doslova praskají ve švech. Česko na západní straně, které má v těchto ústavech nejvíce dětí, aniž by měly být adoptovány a žít v národních rodinách. Kolik mladých chlapců z dětských domovů a rozvedených manželství se ocitne ve finanční nouzi na ulici jako prostituti... Právě hlavní nádraží by mohlo vyprávět nejednu story o podobných osudech. A jedná se většinou o mladíky, kteří homosexuály nejsou, ale okolnosti a potřeba peněz je přivedla až k ponížení "šlapání chleba". A to by byl ten nejlepší způsob existence? Až by byl lepší, než kdyby mělo dítě tatku Honzu a Karla? Nebo matku Lenku a tatku Marii? Měli byste snad něco proti tomu, aby dítě adoptovali (hypoteticky) způsobilý Pavel Vítek a jeho partner, producent Janis Sidovský? Nebo skladatel Ěejkovský a pohádkář Andersen, nebo herečka Jodie Fosterová se svou lesbickou partnerkou Cydney Bernardovou. Mladý táta Fosterová má u dětí děti, které úspěšně vychovává se svojí milenkou. Spousta lesbiček se nechá uměle oplodnit, aby mohla mít ve svém registrovaném partnerství děti. Navrhoval by snad někdo, třeba z KDU-ČESL, aby šla na potrat, a slovy Karasovců tak nezničila tradiční rodinu? Ostatně - také Rakušan Fritzl je příkladem "tradiční rodiny". Svou vlastní dceru i sestru s rodiči společně zrozenými z krvešmilného vztahu po znásilnění jejich matky, nechával v bunkru svého domu jako ve vězení přes století. A tento svůj "příběh" chtěl médii prodat za více než sto milionů korun... Nejraději viděl pouze heterosexuální tradiční rodinu, ovšem život není o tom, co bychom chtěli, ale o tom, co opravdu je... Samozřejmě, že si jako valašský kámen nemyslím, že by adopce zmíněných sexuálně "odlišných" registrovaných párů měla vyřešit problém dětí v dětských domovech, ale kdyby je alespoň jedno zachráněné dítě, než aby trpěly úplně věčně. Možná, že jste v tv viděli, jak se reportážně nezletilé dívky, která strávila celý život po dětských domovech v Česku, jestli by chtěla jít do homosexuální rodiny - třeba ne. Následně dostala otázku, zdali by volila mezi dětským a "registrovaným partnerstvím", sice zaváhala, ale pak řekla, že by zvolila asi tu druhou variantu. Prostě by volila menší zlo. Dětské domovy u nás mají asi polovinu věšů svých chovanců bez šance, že se si je někdo adoptuje, na druhé straně páry v registrovaném partnerství stojí přitom fronty se žádostmi na adopci. Bohužel, zatím jsou nevyslyšeny a děti dál tráví v nevládních prostředích stresujících dětských nebo si na ulici vydávají na životy homosexuální prostitucí... Jaká bude jejich budoucí rodina? Určitě tradiční...? Břetislav Ošer